

степени въ *dur* и *moll*, но само този върху доминантата (нареченъ „доминантъ Н. а.“) има оправдание, защото отговаря на отношенията на природните тонове 4:5:6:7:9 — до като върху другитъ степени — новитъ акорди сж съвсемъ случайни образувания.

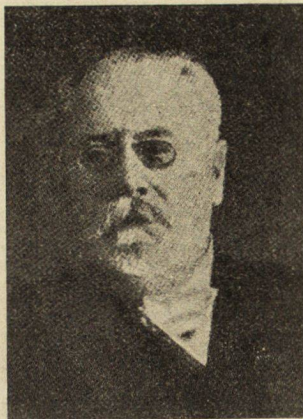
Нонъ, лат. *non* — не; *non tro* — не твърде; *non tro* — не твърде бързо; *non tro forte* — не твърде силно.

Норенъ, Хайнрихъ — *Noren, Heinrich* — виолонистъ и компонистъ, род. 5 ян. 1861 въ Грацъ, училъ при Вйотанъ въ Брюкселъ — цигулка, Буслеръ, Гернсхаймъ и Ото Клаувель — теория и композиция, концертмайсторъ въ разни градове, преподавателъ въ Щерновата консерватория въ Берлинъ (1901—1906), компониралъ: една симфония, една серенада, „Вариации“ за оркестъръ, „Елегична пѣвческа сцена“ — за виолончель и оркестъръ, единъ цигулковъ концертъ, сюита за цигулка и пиано, соната за чело и пиано, едно клавиртрио, единъ струненъ квартетъ, „Дивертименто“ за две цигулки и пиано, малки творби за пиано и за цигулка, една опера „Булото на Беатриче“, солови и хорови пѣсни.

Норлиндъ, Тобиасъ — *Norlind, Tobias* — шведски музикаленъ писателъ, род. 6 май 1879 въ Хвellinge (Швеция), ученикъ на Ядасонъ въ Лайпцигската консерватория, на Туйле въ Мюнхенската академия и, едновременно, въ университета при Зандбергеръ, писалъ: „История на шведската музика“, „Върху историята на речитатива и сюитата“, „Бетховенъ“ (1907), „Студии върху шведския фолклоръ“ (1911), „Йени Линдъ“ (1919). Н. е членъ на библиографската комисия при М. М. Д., въ чието списание и сборници е помѣстилъ ценни трудове. Освенъ това, издалъ е единъ „Концертенъ и оперенъ лексиконъ“ (1918) и редактира шведското „Списание за музикални изследвания“.

Носковски, Сигизмундъ — *Noskowski, Sigismund* — полски диригентъ и компонистъ, род. 2 май 1846 въ Варшава, умр. 23 юлий 1909 въ Висбаденъ, училъ при Киль въ

Берлинъ, професоръ въ Варшавската консерватория, диригентъ на тамошната филхармония, и втори капелмайсторъ въ операта, компониралъ: 3 симфонии, „Планинска симфония“, симфоническа поема

Сигизмундъ Носковски

въ форма на увертюра „Степъ“ — едно красиво творение, „Вариации върху една собствена тема“, „Вариации върху една Шопенова тема“, (върху прелюдията въ *A dur*), една увертюра „*Morskie oko*“, 3 струнни квартета, единъ клавирквартетъ — единъ отъ най-ценнитъ въ полската литература, 3 опери: „Ливия Квинтила“, „Присѣдката“ и „Отмъщението“ (инструментирана отъ А. Гуцевски), хореографската фантазия „Праздникътъ на огъня“, две оперети, една балада за хоръ — „Ясно“, нѣколко кантати, хорови и солови пѣсни, и клавирни соли. Освенъ това, писалъ учебници по „Хармония и контрапунктъ“ (1902 и 1908), издалъ една сбирка отъ народни полски („*Piesni ludu*“) и литовски пѣсни, и изнаѣрилъ нотно писмо за слѣпи.

Нота, лат. и ит. *nota* — белегътъ на тона; *N. buona* — върху която пада ударението, силната тактова